

Predgovor drugom hrvatskom izdanju

Kad je prije dvije godine objavljeno prvo izdanje posljednje knjige doktorice Budwig, nisam ni slutio da postoji toliko uspješnih načina liječenja raka. “Otkrio” sam na stotine liječnika i istraživača koji su razvili izvrsne načine liječenja raka. Ali dr. Johanna Budwig i nadalje ostaje jedna od najsjajnijih zvijezda iz te plejade hrabrih ljudi. Njene svima dostupne metode prevencije i liječenja dokazale su se u praksi i bivaju prihvaćene od sve većeg broja ljudi.

Prije skoro 60 godina (!) doktorica Budwig shvatila je kako suvremeni način života i industrijski prerađena hrana pogoršava zdravstveno stanje čovjeka. Iako se iz petnih žila trudila da svoja saznanja preda svijetu (za dobrobit čovječanstva), nažalost to i nije uspjela zbog previsokih brana industrijsko-političkih krugova. Ali njena znanja i dalje žive zahvaljujući uspješnosti njenih metoda liječenja za maligne i druge bolesti.

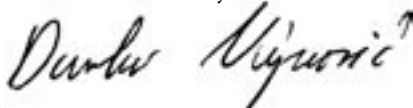
Dr. Budwig je najpoznatija po svojoj uljno-proteinskoj prehrani, ali nije previdjela ni druge poglede koji svakome mogu omogućiti zdraviji život (utjecaj sunčevog svjetla, izbjegavanje stresa i zatrovane okoline). Osnova njene prehrane je učinkovita mješavina svježeg kravljeg sira i lanenog ulja (bogatog esencijalnim masnim kiselinama), ali i kiseli kupus, rasol, razno sirovo povrće i voće, med, fermentirani proizvodi,...

Uljno-proteinska prehrana ne pomaže samo u slučaju malignih bolesti. Pokazala se uspješnom kod artritisa, dijabetesa, povišenog krvnog tlaka, ulceroznog kolitisa, multiple skleroze, ... ali i kod banalnosti kao što su mladenačke akne ili prilikom mršavljenja.

Iako je najavljeno hrvatsko izdanje njene uljno-proteinske kuharice, za sada ga nismo u mogućnosti objaviti zbog nedovršenog sudskog postupka u Njemačkoj, ali se nadam da ćemo Budwiginu kuharicu objaviti u najskorije vrijeme.

Potičem vas da čitate, istražujete i tražite rješenja za svoje probleme. Uz pomoć interneta dostupne su informacije cijelog svijeta i svatko može naći odgovor za sebe. Želim vam puno osobne sreće i zdravlja.

Dario Vujnović

Predgovor prvom engleskom izdanju

Danas je dr. Johanna Budwig opće poznata van granica svoje domovine Njemačke. Njena genijalna, a ipak jednostavna uljno-proteinska prehrana našla je sljedbenike u cijelom svijetu i pomogla je mnogim ljudima u izlječenju tumorskih bolesti.

Imao sam veliku sreću što sam mogao razgovarati s njom, dijeliti njeno znanje u višegodišnjem razdoblju. Što sam mogao proučavati mnogobrojne slučajeve njenih pacijenata, zajednički izlagati na skupovima, i na taj način shvaćati nutricionističke zakone koji su proširili moje horizonte, a koje nisam mogao naći u uobičajenoj literaturi.

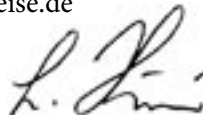
Ali ono što me je najviše uvjerilo u mom radu kao predsjedniku njemačke udruge "Ljudi protiv raka" (Menschen gegen Krebs) bila je uljno-proteinska prehrana. Ne prođe niti jedan dan a da ne razgovaram na telefonu s ljudima koji su promijenili svoju ishranu, te sada koriste upute dr. Budwig. Tako se nalazim na izvoru saznanja kako je uspješna ova prehrambena terapija.

Namjerno govorim o prehrambenoj ili nutricionističkoj terapiji, a ne o dijeti protiv tumora jer smatram da bi bila nepravda prema pokojnoj dr. Budwig da ne razlikujem njeno znanošću temeljeno uljno-proteinsku terapiju u odnosu na dijetu koje se nude po cijelom svijetu.

Za mene je uljno-proteinska prehrana uvijek služila kao temeljna u borbi protiv tumora, te vas molim da shvatite da to nije samo kurtoazna izjava. Proučavajući 100-tinjak alternativnih terapija za liječenje tumora po cijelom svijetu, shvatio sam nužnost primjene ovakve dijetu kod svakog pojedinog pacijenta.

Nakon što je dr. Johanna Budwig umrla u svojoj 94.-toj godini života, godine 2003., svjetska je scena borbe protiv raka izgubila jednog od posljednjih velikih znanstvenika 20. stoljeća. Kvaliteta njenih dostignuća potiče nas da prenosimo njenu zaostavštinu slijedećim generacijama, kako bi se i oni mogli okoristiti njenom uljno-proteinskom prehranom.

Lothar Hirneise, kolovoz 2005.
www.hirneise.de

Uvod

Mogla bih usporediti pisanje ove knjige s teškim porodom. Zato nažalost ova knjiga nije već prije ugledala svjetlost dana.

“Suvremena kvantna fizika je duga povrh istraživanja i liječenja tumora”, to je ono o čemu je ova knjiga. To je bio i naslov mojeg izlaganja u Freudenstadtu, održanog 3. ožujka 1999. Nadam se da pojam “kvantne fizike”, a koji je uključen u uspjeh prevencije i liječenja tumora, neće uzrokovati poteškoće u vašem prihvaćanju. Prosječan će građanin, i da još bolje kažem, svaki će čitatelj moći osjetiti prevladavajuću istinu. To je isto ono što je svojedobno primijetio kvantni fizičar **Werner Heisenberg**¹. Jedan drugi kvantni fizičar **Max Planck**² je istaknuo: “Kada netko misli da je otkrio nešto novo, a da ne može kao znanstvenik to i izraziti kako bi svatko razumio, tada on ništa novo nije niti otkrio”.

Vraćam se toj misli i u svom izlaganju u Freudenstadtu. Tadašnji odaziv na moje izlaganje potvrdi je te misli, i publika je razumjela temelje mog izlaganja. Ističem da nisam obrazlagala što uzrokuje poplavu, već samo što bi duga poslije kiše mogla biti, i što leteća golubica noseći maslinovu grančicu u kljunu obznanjuje: kopno na vidiku!

Ne želim spominjati radnje onih koji u svojim bijelim, nedodirljivim palačama predstavljaju sebe kao jedine autoritete na tom polju. A radnje predstavnika kemoterapije i najvećih proizvođača industrijski proizvedenih ulja za pečenje, tih “stručnjaka” i “autoriteta” ograničile su se samo na blaćenje.

Moje je uvjerenje da će razmirice s tim stručnjacima samo pripomoći promjeni prema boljem liječenju pacijenata oboljelih od tumora i boljoj prevenciji cjelokupne populacije.

Ova knjiga u kojoj se izlažu otkrića temeljena na kvantnoj fizici, također pridonosi poboljšanju vještina za otklanjanje problema. Pisana je razumljivim stilom kako bi poslužila kao pomoć u shvaćanju problema.

Ova će vam pisana dokumentacija pružiti dobru referencu po tom pitanju.

Johanna Budwig

INTERVJU

što ga je Lothar Hirneise vodio 1998. godine

Osnove izlječenja tumora

Hirneise: Koji je osnovni koncept vaše terapije?

Budwig: Bila sam viši stručnjak za lijekove i masnoće u Državnom zavodu za zdravstvo; to je najviše tijelo u Njemačkoj koje odlučuje o odobravanju načina liječenja. Tada, 1951. stizale su mi mnoge zamolbe na odobrenje, a točnije, bili su to lijekovi za liječenje karcinoma pomoću sulfhidrilne skupine (proteinski spojevi koji sadrže sumpor, jednovalentne skupine koja se sastoji od po jednog atoma sumpora i vodika -SH). U svim izvješćima, a među njima su bila izvješća poznatih stručnjaka, među kojima i izvješće **profesora Nonnenbrucha**³, opazila sam da masnoće igraju vrlo značajnu ulogu.

Nažalost, masnoće su mogle biti otkrivene samo u kasnijim stadijima kada su one spojene od više vrsta masnoća, te nismo znali o kojim se pojedinačnim masnim kiselinama radi. Do tada, 1951. g., ja sam već bila razvila prve kemijske načine utvrđivanja prisutnosti masnoća, zajedno s **profesorom Kaufmannom**⁴, koji je bio moj mentor za moju doktorsku disertaciju. U to je vrijeme prof. Kaufmann bio upravitelj Njemačkog državnog instituta za proučavanje žitarica, krumpira i masnoća, a bio je također i upravitelj Farmaceutskog instituta. Ta je studija bila objavljena pod naslovom "Novi putevi u istraživanju masnoća" (Neue Wege in der Fettforschung).

Korištenjem metode papirne kromatografije koju sam ja razvila, omogućilo mi je analizirati do 0,1 mg masnoće, te odrediti je li ona višestruko nezasićena ili samo nezasićena. To je otkriće kasnije opširno objavljeno.

Bile su to studije koje su omogućile detekciju linolne i linolenske kiseline (op.izd. – naziv linolenska kiselina odnosi se na alfa-linolensku kiselinu koja je glavni sastojak lanenog ulja – oko 57%). Zahvaljujući značaju ovog otkrića dodijeljena su mi kao podrška mojim naporima šesnaestorica kandidata za doktorat.

U takvim sam okolnostima spoznala značaj sulfhidrilne skupine u procjeni lijekova pri terapiji karcinoma. Imala sam pravo službenim kanalima postavljati pitanja tvrtkama kako konkretno ova tvar (sulfhidrilna grupa) može pomoći u liječenju karcinoma. Kompanije, npr. Knoll koja je željela koristiti ove tipove sredstava u liječenju karcinoma, bile su mi spremne na zahtjev poslati sve spise njihovih istraživanja.

Slijedom toga, početkom 1951. g. vrlo sam brzo stekla uvid u ovu problematiku. To je bilo iste godine kada se pojavio priručnik **B. Flaschenträger**⁵ “Fiziološka kemija” (Physiologische Chemie, Bd. 1. – Die Stoffe). Problem automatske apsorpcije kisika je za živi supstrat najosnovnije pitanje u cijeloj fiziologiji, a istovremeno je to i najveća nepoznanica. Svatko zna da spoj proteina koji sadrži sumpor u sulfhidrilnoj skupini može biti detektiran u svim dišućim tkivima.

Međutim u interakciji sa sulfhidrilnom skupinom mora biti prisutan i drugi partner jer se samoaktivirajuća potrošnja kisika u živom sustavu događa u cik-cak krivulji. U užem smislu poznato je da trošenje kisika ne izaziva reakcijski proizvod; do njega dolazi u interakciji između pozitivno nabijenog sumpornog spoja u proteinu s nekom vrstom masne tvari koja se ne može detektirati jer za nju još ne postoje potvrde. Međutim, ta masna tvar igra veliku ulogu u **Warburgovom**⁶ respiratornom enzimu.

Otto Warburg je ustvrdio da neka njemu nepoznata masnoća igra važnu ulogu s Warburgovim respiratornim enzimom ili citokromnom oksidazom, u smanjenoj potrošnji kisika i upotrebi kisika (korištenja u živom supstratu). On je nastojao prevladati ovu blokadu u pokusu s maslačnom kiselinom, ali mu to nije uspjelo.

Hirneise: Znači li to da je Warburg prvi pokušao uvesti više kisika u stanicu pomoću maslačne kiseline?

Budwig: Ne, **von Helmholtz**⁷, čovjek koji je uvelike zadužio fiziologiju i medicinu, pokušao je uvesti više kisika u stanicu. On je dokazao da kad liječimo grlice koje su postale asfiktične (tj. grlice koje su bile hranjene na način da im je bila blokirana apsorpcija kisika), s povišenim količinama ozona ili kisika, one bi svejedno brže ugibale – što je i danas slučaj. Ako se u bolnici primijeni “kisik-bomba” na pacijentu s manjkom kisika, osoba će brže umrijeti.

Ako se kod životinja pomoću određene prehrane izazove asfiktičnost, npr. bijeljenom rižom, one će se ugušiti, te im neće pomoći niti povećani unos kisika, niti aktiviranje neke druge tvari. Tada smo već poznavali vitamine A, B, C, i E, ali ni oni nisu pomogli. Već i profesor **Linus Pauling**⁸, koji je eksperimentirao na životinjama, točno je znao da je već 1951. objavljeno kako su svi vitamini bili ispitani u potrazi za respiratornim aktivatorom u Warburgovom respiratornom enzimu, ali kako to nije dalo nikakvog rezultata, čak ni uz vitamin C. Uzgred da spomenem da je prof. Pauling zatražio pa onda i primio od mene osobno sve moje knjige, ali se nikad nije osvrnuo na moj rad.

Warburg je 1926. g. došao do zaključka da masnoće ovdje igraju ulogu. Isprva nije znao koja, te je eksperimentirao s maslačnom kiselinom. Osim toga je **Albert Szent-György**⁹ također eksperimentirao s masnoćama te je već 1952. napisao da neke tvari prebrzo oksidiraju, te da se ne mogu detektirati. U takvim sam okolnostima objavila svoje nove načine analiziranja masnoća, tj. uvela sam detaljnije i specifične dokaze. Uspjela sam precizno analizirati masnoće te ih razložiti u pojedinačne masne kiseline.

Hirneise: Kakav utjecaj imaju ove masne kiseline?

Budwig: One stvaraju suprotni električni pol prema pozitivno nabijenom proteinu u staničnoj jezgri. One se nalaze u staničnoj membrani i već su zadugo poznate kao lipidi (masne tvari). U slučaju nastanka tumora nije bilo poznato zašto je dijeljenje stanica prisutno